

Nr 99

Av herr **Fälldin**, *angående samordningen mellan yrkesskadeförsäkringen och den allmänna sjukförsäkringen.*

(Lika lydande med motion nr 80 i Första kammaren)

I gällande samordning mellan yrkesskadeförsäkringen och sjukförsäkringen föreligger en betydande olägenhet. Under de första 90 dagarna efter yppandedagen gäller sjukförsäkringen även vid yrkesskada. Därefter utgår ersättning enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. I flertalet fall innebär detta att sjukpenning utgår med samma belopp under såväl de första 90 dagarna som under de därpå följande.

I vissa fall gäller emellertid inte denna regel. Personer som inte är försäkrade vare sig för frivillig eller obligatorisk tilläggssjukpenning utför ofta arbete för annans räkning. Som exempel kan nämnas innehavare av mindre jordbruk som utför skogsarbete åt annan, husmödrar som tillfälligt tar anställning som semestervikarie och studerande som tillfälligt tar anställning under ferie. Om vederbörande under sådant förvärvsarbete drabbas av yrkesskada utgår ersättning under de första 90 dagarna enligt sjukförsäkringslagens bestämmelse. Vederbörande äger sålunda att uppbära grundsjukpenning men ej tilläggssjukpenning. Efter 90 dagar erhålles sjukpenning enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, vilket innebär att förutom grundsjukpenning även tilläggssjukpenning erhålles.

När gällande samordning mellan sjukförsäkringen och yrkesskadeförsäkringen genomfördes var inte avsikten att åstadkomma en försämring för någon grupp eller att ställa någon grupp som omfattas av yrkesskadeförsäkringen i en sämre ställning än övriga. Som framgått av det anförda har detta emellertid blivit fallet. I de fall som här avses erlägger arbetsgivaren avgifter till yrkesskadeförsäkringen som i och för sig skulle berättiga vederbörande arbetstagare till tilläggssjukpenning även under de första 90 dagarna. Av såväl departementschefens uttalande som det av riksdagen godkända utskottsutlåtandet vid beslutet om samordning av sjukförsäkringen och yrkesskadeförsäkringen framgår nämligen, att de då beslutade arbetsgivaravgifterna till allmänna sjukförsäkringen avser att täcka bland annat de utgifter som tidigare belöpt sig på yrkesskadeförsäkringen men som efter samordningen belöper sig på sjukförsäkringen. Bestämmelserna angående arbetsgivaravgiften är därjämte så utformade att avgift skall erläggas även för lönebelopp, som gäller kortvarigare anställning av den art som här berörs. Det kan därför inte anses riktigt att nämnda arbetstagare vid yrkesskada ställes utanför rätten till tilläggssjukpenning. Främst från

arbetstagarens men även från arbetsgivarens synpunkt måste det anses otillfredsställande att det vid yrkesskada i sådana fall inte beredes ett ekonomiskt skydd som svarar mot den avgift som erlagts.

Arbetstagaren har visserligen möjlighet att tillförsäkra sig tilläggssjukpenning vid yrkesskada även under de första 90 dagarna genom att teckna försäkring för frivillig tilläggssjukpenning. Emellertid erlægges då dubbel avgift — dels arbetsgivaravgiften, dels avgiften för den frivilliga försäkringen — för tilläggssjukpenningen till den del denna avser ersättning vid yrkesskada under de första 90 dagarna. Därtill kommer att möjligheten att teckna nämnda frivilliga försäkring är begränsad för hemmafruar och studerande. Konsekvensen av samordningsbestämmelserna — att arbetstagaren vid yrkesskada inte erhåller en sjukpenning som svarar mot den avgift som erlagts av arbetsgivaren — kan sålunda inte undvikas genom tecknande av frivillig försäkring.

Det är angeläget att dessa spörsmål tages upp till närmare prövning i syfte att åstadkomma en sådan ändring att berörda arbetstagare vid yrkesskada tillförsäkras en sjukpenning som svarar mot den avgift arbetsgivaren erlägger. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga sådan prövning och att snarast förelägga riksdagen förslag till erforderlig lagändring.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att i motionen berörda spörsmål skyndsamt må prövas och att förslag i ärendet snarast må föreläggas riksdagen i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 19 januari 1961

Thorbjörn Fälldin

Nr 100

Av herr **Stiernstedt m fl.**, om rätt för jordbrukare och maskin-
hållare att mot ersättning utföra skogskörslor med
traktor.

(Lika lydande med motion nr 83 i Första kammaren)

Stockholm den 20 januari 1961

Lennart Stiernstedt

Carl Eric Hedin

Tage Magnusson
i Borås

Erik Magnusson
i Tumhult
